

Vrbovský farník

mesačník farnosti Vrbov – ročník II. – číslo 1/2008

Nech Vás v novom roku 2008 naplní láska,

prameniaca z Betlehemskeho dieťaťa Ježiša

Z posviacky kostola

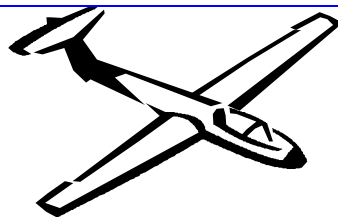
Z Betlehemskeho svetla

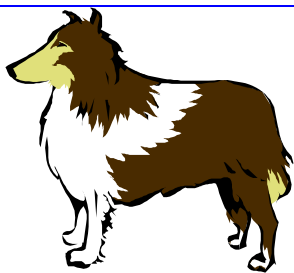
Z jasličkovej pobožnosti

Kólia

Model lietadla som si poskladal do vlastnoručne ušitého obalu zo starej rolety. Podľa mňa to vyzeralo dosť nenápadne. Bol to dvojmetrový vetroň na diaľkové ovládanie. Vietor bol správnej sily a fúkal hore kopcom od Spišského Podhradia na Pažicu. Jej sýto zelená tráva sa vlnila, na chodníčkoch v nej bolo vidieť skupiny bohoslovcov na populudňajšej prechádzke. Trochu si prevetrať hlavu a porozprávať o myšlienkach víriacich sa hlavou. Ako druháčik v seminári som nevedel čo všetko je primerané robiť cez siestu budúcemu klerikovi. Preto to tajnostkárstvo s mojim lietadlom. Záľuba je záľuba, tak som to riskol. A namojveru, išlo to. Lietadlo si plachtilo v kopcom dvíhanom vetre, prevaľovalo sa v modrej oblohe občas som ho nechal urobiť premet alebo výkrut, a pavučinky babieho leta zachytávajúce sa na jeho krídlach svojim trblietaním vyhánali strach z blížiacich sa skúšok z pilotovej hlavy. Keď som sa nasýtil a aj vietor utíchol, pristál som pri polozborenej kaplnke, pobalil lietajúci model a zamiešal sa do skupinky prizeraúcich sa spolubratov. Ako sme prechádzali okolo biskupského úradu, rezko sa otvorilo okno na poschodí a jeden z otcov biskupov ma vylovil z davu svojim slovom, ako skúsený rybár pstruha z Popradky. Aj som trochu zbledol, ktovie či to budúci kňazi sa môžu ešte hrať. Lebo pre nemodelára je lietanie s modelom hranie sa. Ťažko to je vysvetliť. Pokorne som čakal, čo bude. S otcom biskupom sa z dverí vynorila celá suita. Aj staručký riaditeľ biskupského úradu so svojou kóliou tam bol. „Čo to máš v tom balíčku?“ Už sa nedalo vykrúcať. „Model lietadla.“ „Chcem to vidieť!“ Biskupovi sa nedá vzdorovať. „Ale otec biskup, vietor už úplne prestal, to je vetroň, kde niet vetra, niet lietania.“ „Nevykrúcaj sa a šľapaj!“ Tak som pokorne znova v koberci trávy poskladal moje lietadlo, tesne dokončené pred odchodom do seminára. Na chrbte malo veľkú kabínku, ktorej časť sa otvárala dohora a slúžila ako vzduchová brzda pri pristávaní na malé tatranské lúčky. Vysielačkou som ju otvoril. Riaditeľova kólia tam vopchala zvedavo ňufák. Tak som jej ho trochu škodoradostne privrel. Neublížilo jej to, len sa toho čuda začala báť a utekala od toho, ako diakon od umývačky riadu. Spoločnosť sa na tom úžasne bavila. Ako sa

príplichtila, vždy som otvoril tie dvierka a ona ozlomkrk utekala. Potom ju premohla zvedavosť a znova sa opatrne prikradla k tomu čudu v tráve. Ale asi som to nemal robiť. Lebo keďže nefúkalo, tak som sa snažil aspoň čím vyššie vyhodiť lietadlo a potom som urobil zo dva kruhy a pristál som.

Diváci chceli vidieť dlhšie lety. Ale ako bez motora a vetra? Div som si rameno nevyklábil, tak som sa snažil kilový aeroplán dostať čím vyššie. A zrazu čudo prečudesné. V mizernej výške som vletel do stúpavého prúdu. Opatrne som začal s lietadielkom krúžiť a po metrikoch naberať výšku. Rovno nad dôstojnou skupinou v reverendách a oblekoch. Ajax behal v kruhoch popod lietadlo a štekal naň. Videl, že nič nehrozí. No mýlil sa. Smerové kormidlo sa z nepochopiteľnej príčiny zaseklo a lietadlo začalo padať rovno na velebných pánov. Najprv som nevedel, čo sa robí. Potom som si to uvedomil a zmiernil som špirálu krídelkami, kormidlami na koncoch krídel. Lietadlo začalo letieť rovno v glizáde (to je dlhé vysvetľovanie, čo je to za režim letu lietadla, preskočíme to), skrátka, už nehrozilo, že sa zrúti, ale nedokázal som meniť smer letu. Iba výšku. Chcel som ten model zachrániť pred rozbitím sa. Až neskoro mi došlo, že mierim rovno na skupinku. Prví nižší hodnostári a pridružení bohoslovci na okamih zaváhali, ale potom sa hodili o zem. Ako zrelé klasy pod kosou začal dav prizeraajúcich sa padať na zem. Nik nebol ochotný vlastným telom zastaviť neovládateľné lietadlo. Priestor pred otcom biskupom sa vyčistil. Robil som čo som mohol, ale trajektória letu a biskupov oblek sa definitívne pretínali. Otec biskup si zaspomínal na svoju kňazskú vysviacku a ako vtedy pred oltárom, tak aj v tejto situácii riešil vec v duchu pokory. Aký bol dlhý, tak v okamihu zaľahol do, až príliš zelenej a až príliš dobre kravkami prihnojenej trávy. Aspoň pre nohavice jeho obleku. Starý pán riaditeľ už nemá také bystré reflexy. Škoda, lebo ak by aj on uľahol, lietadlu už nič nestálo v ceste k šťastnému ukončeniu núdzového pristátia. Aspoň sa ho snažil chytiť rukami, ale neodvratná zrážka ho aj tak vychýlila z rovnováhy a on spadol na vstávajúceho biskupa. Na lúke zavládlo hlboké ticho. Dôstojní páni si pomáhali a vstávali, oprašovali kolená a ja som sa štipal do ruky, že je to azda len

taký zlý sen a celkom neoprávnene som si začal robiť starosti, že ma asi aj hádam zo seminára vylúčia. Situáciu zachránil Ajax. Zaútočil na toho dreveného dravca, čo skolil jeho pána. Zubami sa zahryzol do trupu a ukazoval lojalitu postihnutým. A pán riaditeľ, šúchajúc si modrinu na lakti sa smial, až sa prehýbal. „Iba raz som sa nechal nahovoriť mojim farníkom na let vetroňom, aj to sme sa zrútili do lesa. Teraz to isté s modelom, ja na tie lietadlá asi nemám nejaké šťastie.“ V tichosti som si balil svoje fidlátka a čakal, čo bude. Nič nebolo. Svet Cirkvi je našťastie odlišný od sveta, kde sa chyby a zlyhania neodpúšťajú.

Aj vy, drahí moji veriaci máte už za sebou prvé zlyhania v novoročných predsavzatiach. Alebo aspoň v tých od vianočnej spovede. Boh vie zlé veci premeniť na dobré, ak vidí pokoru v srdci človeka. Pristupujme s pokorou k svojim prehrám a neúspechom a Boh ich obráti v náš prospech. Lebo cestou z Pažice, už sa všetci chichotali a zabávali, a niekedy aj zelené kolená nie sú až tak veľkou cenou za zlepšenie si nálady na úkor bohoslovčeka, čo si ako zmoknuté kura niesol pod pazuchou balíček, ktorý mu miesto hrdosti a ukázania svojej výnimočnosti priniesol trochu školy života a vďaka za veľkodušnosť iných.

Andrej Legutký

www.fara.sk/vrbov je novou webovou stránkou našej farnosti, na ktorej si budete môcť pozrieť okrem časopisu Vrbovský farník rôzne zaujímavosti nielen zo života farnosti. Na túto stránku budú postupne pridávané rôzne údaje a aktivity, ktoré budú vo farnosti prebiehať. Týždenne bude na tejto stránke zverejňovaný okrem iného rozpis sv. omši s liturgickým prehľadom na konkrétny týždeň.

Veľmi radi uvítame aj konkrétne pripomienky, na základe ktorých budeme túto stránku postupne dopĺňať a vylepšovať. Svoje námety a postrehy môžete zaslať e-mailom, ktorý bude uvedený v kontaktoch, prípadne napísať a vhodiť do schránky v kostole s označením Vrbovský farník.

Z histórie

Udalosti v jednotlivých storočiach

Dobre organizovaná a spravovaná krajina je dodnes zárukou úspechu a dobrého života jej obyvateľov. V stredoveku závisela nielen od dobrého, ale aj silného kráľa. V čase oslabenia kráľovskej moci, bojov o trón a iných vnútorných a vonkajších nepokojov, ktorých nebolo málo, trpela celá krajina.

Slovensko, teda aj Vrbov, bolo postupne začleňované do Uhorského štátu, ktorého prvým kráľom bol sv. Štefan (997 – 1038). Roku 1000 dostal od pápeža Silvestra kráľovskú korunu. Naši predkovia takmer 918 rokov žili v tomto štátnom útvare, pod vládou kráľov a cisárov, od roku 1918 v republikách.

Prelistujme udalosti Vrbova v jednotlivých storočiach:

Koncom 13. a začiatkom 14. storočia sa dotvárajú hranice, ktoré sa celkom neuzavreli, pretože dlhé storočia trvali spory s Ľubicou o užívaní lesov a pastvín. Spory boli aj s okolitými obcami.

Do života Vrbova v 15. storočí hlboko zasiahla skutočnosť, že v roku 1412 bol daný do zálohy poľskému kráľovi. Pod nadvládou poľských pánov bol Vrbov 360 rokov. Ostal v Uhorsku, ale dozor vykonávali poľskí starostovia, sídliači na Ľubovnianskom hrade.

Najvýznamnejšou udalosťou 16. storočia, okrem postupného prenikania Turkov do nášho susedstva bola reformácia. Predpokladá sa, že do Vrbova ju zaviedol Vavrinec Buchwald asi v roku 1545. Evanjelickú vieru prijímajú aj obyvatelia. Katolícky kostol do roku 1674 využívajú evanjelici.

Takmer celé 17. storočie je zaplavené stavovskými povstaniami proti Habsburgovcom. Každé z nich prinášalo obyvateľstvu problémy, často muselo ubytovať a stravovať povstalecké, aj cisárske vojská.

18. storočie bolo pokojnejším obdobím, nazýva sa aj osvietenským obdobím. Na trón v Rakúsko – Uhorsku nastúpila Mária Terézia a jej syn Jozef II., ktorých cieľom bolo vybudovať silný štát, preto previedli

v krajine množstvo reforiem. Dôležitým dátumom pre Spišské mestá, teda aj Vrbov, bol 5. november 1772, kedy sa v Spišskej Novej Vsi konali slávnosti, na ktorých bolo prečítané nariadenie Márie Terézie. Podľa tohto nariadenie sa na základe dedičného práva vybrali spišské mestá zo zálohy a boli dané späť pod správu uhorskej koruny. Z každého zálohovaného mesta richtár a dvaja členovia mestskej rady zložili sľub vernosti. Po slávnostných bohoslužbách boli verejné oslavy za prítomnosti jasajúcich zástupcov ľudí a mnohých významných osobností verejného života.

19. storočie je poznamenané revolúciou (1848/49). Boli odstránené všetky výsady spišských miest. Vrbov bol začlenený od 1. septembra 1850 do novovzniknutého Kežmarského okresu. Keďže nemohol splniť podmienky na zriadenie magistrátu, nakoľko v roku 1876 mal finančný deficit 1 551 zlatých, stráca charakter mestečka a od 1. júla 1878 sa stáva veľkou obcou.

20. storočie je obdobím rozsiahlych zmien – politických, hospodárskych a sociálnych. Vznikajú nové štátne útvary – republiky. Obyvatelia prežívajú prvú (1914 – 1918) a druhú svetovú vojnu (1939 - 1945). Hoci frontové bojiská neprechádzali našim územím, následky vojen prežívajú aj obyvatelia Vrbova. Na bojiskách 1. svetovej vojny zahynulo 25 občanov, mnohí z frontov prichádzajú s podlomeným zdravím.

*Jozef Žemba
kronikár obce*

Misijné pero

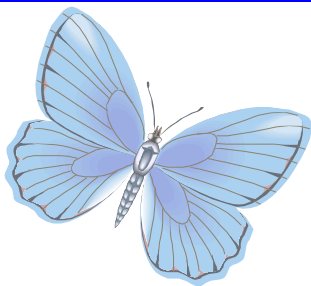
Spoločenstvo mladých Jedidjá sa rozhodlo pomôcť. Zorganizovalo verejnú zbierku pod názvom Misijné pero. Ruku k dielu priložilo nemalé množstvo ochotných ľudí nielen z Vrbova. Mladí plánujú zaslať perá cez Pápežské misijné diela slovenským misionárom do ich misií. Zbierka trvala jeden mesiac a spolu sa vyzbieralo dvestosedemdesiatosem pier.

vema

Program sv. omši na mesiac január 2008

Dátum	Čas	Úmysel	Lektor
1. I.	08:00	+Mária a Ján Sýkorský	Bretzová Mária Hrebeňárová Mária
	10:00	pro populo	Body Patrik Hrebeňárová Monika
2. I.	18:00	za zdravie a požehnanie pre Magdalénu Pitorákovú s rod.	Knapíková Miroslava
3. I.	18:00	+Gustáv Pirožek	Hrebeňár Pavol
4. I.	18:00	za zdravie a požehnanie pre Alžbetu	Vanečková Lívia
5. I.	08:00	za zomierajúcich	
6. I.	08:00	za rodinu Miroslava Vanečku	Vanečková Ľudmila Zimmer Martin
	10:00	pro populo	Hrebeňárová Júlia Matalíková Katarína
7. I.	18:00	Jozef, Tomáš a Genovéfa Žemba	Hrebeňárová Alžbeta
8. I.	07:00	+Anna a Andrej Mitura	
9. I.	18:00	+Ján Zimmer	Hrebeňár Ján
10. I.	18:00	+Mária a Ľudvík Bohinský	Paugschová Natália
11. I.	18:00	+František a Miloš Michalčík	Čupová Lucia
12. I.	08:00	+Jozef	
13. I.	08:00	+Jozef Karnafel	Blaščáková Anna Bodyová Katarína
	10:00	pro populo	Hrebeňárová Alžbeta Knapíková Mária
14. I.	18:00	+Mária a Valent	Hrebeňár Adrián

15. I.	07:00	+Ján a Tobiáš Mitura	
16. I.	18:00	+Mária a Michal	Matalíková Katarína
17. I.	18:00	+Mária a Michal Karnafel	Bodyová Katarína
18. I.	18:00	+Alžbeta a Andrej Šoltís	Čupová Lucia
19. I.	08:00	+Emília a Emil Šoltís	
20. I.	08:00	+Ján Body	Body Patrik Hrebeňárová Lucia
	10:00	pro populo	Knapíková Miroslava Hrebeňárová Júlia
21. I.	18:00	+Gustáv Pirožek - výročná	Hrebeňár Pavol
22. I.	07:00	na úmysel celebranta	
23. I.	18:00	za zdravie a požehnanie pre Máriu Karnafelovú	Hrebeňár Ján
24. I.	18:00	za zdravie a požehnanie pre Máriu Bodyovú (č. 27)	Paugšchová Natália
25. I.	18:00	za zdravie a požehnanie pre rodinu Dušana Bodyho	Bodyová Katarína
26. I.	08:00	za zdravie a požehnanie pre kňaza Petra Šoltísa	
27. I.	08:00	+Žofia a Vojtech Zajac	Hrebeňár Ján Bretzová Mária
	10:00	pro populo	Matalíková Katarína Hrebeňárová Mária
28. I.	18:00	+František Zummer	Hrebeňárová Monika
29. I.	07:00	+Paula a Ján Zemčák	
30. I.	18:00	za zdravie Bohu známeho	Hrebeňárová Marcela
31. I.	18:00	+Agnesa a Ján Nastalek	Čupová Lucia

Medziľudské vzťahy

Vzťahy medzi ľuďmi sú krehkejšie ako krídla motýľa. Niekedy stačí veľmi málo a jemné šupinky (my ich vnímame ako jemný prášok) zmiznú a krása sa pomínie.

Chovať takého motýľa ako domáce zvieratko by bolo zaiste veľmi ťažké. Občas by mu bolo treba pomôcť lietať, ale pritom ho nechytať do dlaní, nefúkať naňho prisilno, chrániť ho pre dažďom a vetrom, ale dať mu kúsok nevyhnutnej slobody. Aj napriek tomu, že by sme sa o to denne pokúšali, starali by sme sa o krásneho motýľa najlepšie, ako by sme najlepšie vedeli, neubránili by sme sa myšlienke, že prášku z jeho krídel postupne ubúda a že raz nastane deň, kedy jemný prášok úplne zmizne a krídla motýľa budú príťažké na let, a on ostane bezvládne ležať na zemi.

Človek je tvor spoločenský a vytvára vzťahy z rôznymi ľuďmi na rôznych miestach. Nie všetky vzťahy sú také, aké si ich predstavujeme (to by bolo veľmi nudné), ale každý človek potrebuje niekoho, kto mu pomôže v rozlete, ale pritom ho neprípúta k sebe. Niekoho, kto ho chráni pred zlými vplyvmi, ale zároveň mu dáva ten povestný kúsok slobody, na základe ktorého sa môže rozhodnúť. Takéto vzťahy sú pre nás dôležité, ale musíme si uvedomiť, že neprichádzajú samé od seba, ale, že sme ich súčasťou a musíme sa na ich budovaní podieľať.

Jednoznačný recept na budovanie tých správnych vzťahov ešte nikto nevymyslel, ale skúsme byť v našich vzájomných vzťahoch otvorený a úprimný, zbavme sa všetkých masiek, falošnosti a pretvácky. Skúsme počúvať, čo ľudia v našom okolí hovoria (nepočujme to, čo chceme počuť, ale to, čo skutočne hovoria). Skúsme mať radi aj chyby svojich blízkych, lebo aj chyby robia ľudí ľuďmi. Skúsme iných pochopiť a pritom ich nezhadzovať. Skúsme iným radiť a pritom ich nezraniť. Skúsme sa naučiť ľuďom vo svojom okolí odpúšťať. Skúsme sa starať o to, aby z krídel „motýľov“ v našom okolí nikdy nezmizol jemný prášok, ktorý ich robí krásnymi a oni neostali bezvládne ležať na zemi.

A. Dluhošová

Modlitba za rodinu

Nebeský Otče, ty si nám dal model života vo svätej nazaretskej rodine. Pomôž nám, láskavý Otče, aby sme z našej rodiny spravili druhý Nazaret, v ktorom vládne láska, pokoj a radosť. Aby mohol byť hlboko kontemplatívny, silne eucharistický a plný radosti. Pomôž nám, aby sme žili, vďaka modlitbe v rodine, spoločne v radosti a bolesti.

Nauč nás vidieť Ježiša v členoch našej rodiny, zvlášť vtedy, keď majú rúcho utrpenia. Nech eucharistické srdce Ježiša spraví naše srdcia pokorné a mierne, ako je jeho. A pomôž nám, aby sme si sväto plnili svoje rodinné povinnosti. Aby sme mohli milovať tak, ako nás miluje Boh, každý deň stále viac. Aby sme si odpúšťali naše slabosti, ako nám ty odpúšťáš naše hriechy.

Pomôž nám, láskavý Otče, s veľkým úsmevom zobrať každú vec, ktorú ty dávaš, a dať to, čo ty berieš. Amen.

Matka Tereza

31. januára si pripomíname 120 rokov od smrti Dona Bosca

Talianský kňaz Ján Bosco žil v Turíne v 19. storočí a venoval sa výchove chudobných a opustených chlapcov. Celý svoj život venoval tomu, aby konkrétnym výchovným úsilím pomohol „uličníkom“ stať sa čestnými občanmi a dobrými kresťanmi.

Valdocco bolo vtedy okrajovou turínskou štvrťou a don Bosco tam pre chlapcov zriadil stredisko na dobré využitie voľného času, dom, ktorý im poskytoval rodinné prostredie, dielne a triedy na výučbu remesla, ale predovšetkým zaviedol preventívny štýl výchovy. V osobnostiach chlapcov podporoval všetko dobré, aby vyzrievali do plnej ľudskej a kresťanskej zrelosti.

Ako kňaz bol vždy verný Cirkvi a pápežovi, ako otec svojich chlapcov sa staral o všetky ich materiálne i duchovné potreby.

www.saleziani.sk

Ježiš zmenil môj život...

„Občas viera bolí, ale viem, že som na ceste, ceste nádeje.“

Boh nepotrebuje naše často krát falošné vonkajšie prejavy viery. Chce naše srdce, chce zmeniť náš život – k lepšiemu. Tak prečo sa báť? Pre každého z nás má osobitný životný plán. Svedectvo mladej dievčiny je dôkazom toho, ako sa nás chce dotknúť.

„Odmalička som bola vychovávaná v klasickej veriacej rodine. Maminka bola veľmi nábožensky založená. Pravidelne sme chodievali do kostola, aj keď som celkom nechápala, čo sa tam deje. Hlboko v srdci som cítila, že mi je tam dobre a je tam niekto Veľký. Bola to akási eufória. Zatúžila som Boha lepšie poznať, byť mu čo najbližšie. Avšak nevedela som ako. Chodila som naďalej do kostola, ale pocit nadšenia sa stratil. Cítila som len sklamanie. Moja modlitba ochabovala, lebo sa mi zdalo, že nenachádzam odozvu. Chcela som viac, než len chodiť do kostola, chcela som poznať Pána, čo možno najviac. Vlastnými silami sa mi to nepodarilo a myslím, že tak vznikol pocit frustrácie a beznádeje. Postupne prerástol do ľahostajnosti a nezájmu, stala som sa akoby „papierovou kresťankou“. Chodila som naďalej do kostola, ale už akosi sporadickejšie.

Počas strednej školy som sa celkom vzdialila od Boha, či skôr začala som sa ho báť. Mala som svoju predstavu o živote, robila som veci príjemné, ale hriešne. Maskovala som to a vo svätej spovedi nepriznávala. V srdci som vedela, že zraňujem Božie srdce, ale pocit pohodlnosti bol silnejší. Žila som v hriechu a so strachom z Boha. Dlhé roky. V takom stave som prijala aj sviatosť birmovania. Nič sa nezmenilo v mojom živote, len strach z Boha, ktorý narastal. Túžila som svoju situáciu zmeniť a začať odznova, ale strach bol silnejší.

Ale Pán sa po celý čas staral. Poslal ma na Katolícku univerzitu do Ružomberka, vybral mi študijný odbor, ktorý som pripúšťala ako poslednú možnosť. Bola som sklamaná, nešťastná, nahnevaná. Až teraz

chápem, prečo je všetko takto. Na KU som pocítila, že chcem celkom zmeniť svoj život..

Tu sa mi dostalo nového poznania cez rôzne prednášky, prvýkrát som zažila modlitbu chvál, duchovné cvičenia a spoločenstvo mladých. Odvtedy sa v mojom živote udialo veľa bolestí, ale aj radostí. Prostredníctvom nich Pán zázračne mení moje srdce. Nechcem žiť svoj život pre seba. Tiež som pochopila, že sama sa nedokážem zmeniť. Snažím sa, čo najviac púšťať Pána do týchto vecí, lebo len On môže všetko očistiť a uzdraviť. Stále prežívam strach a niekedy beznádej, vlastnú slabosť a neschopnosť, ale verný Pán je stále pri mne a učí ma prijímať jeho milosť a milosrdenstvo.

Môže sa zdať, že môj život po tom, čo som spoznala Krista je smutný. Ale nie je to tak. Občas viera bolí, ale viem, že som na ceste, ceste nádeje. On vie, prečo je to zložité. Ja viem, že každá bolesť prinesie svoje ovocie.

Život s Ježišom je zaujímavý a vzrušujúci. Pán sa mi ukazuje ako mocný vládca a kráľ, ale i ako jemný a uzdravujúci. Pozná dokonale moje srdce, potešuje ma najrozličnejšími maličkosťami i vecami, o ktorých sa neodvážim ani snívať. Dáva mi do srdca nové túžby a odstraňuje z neho prekážky. Milujem Ježiša!“

vema

Rob, čo je v tvojich silách a ostatné nechaj dokončiť Bohu.

Chudobní preukazujú bohatým dobro tým, že im dávajú príležitosť robiť dobré skutky.

S každým sa zhovárať tak, aby si sa stal jeho priateľom.

Cesta k dokonalosti navonok vyzerá pekne, zblízka však vyzerá inak. Ak prestaneme cítiť trnie, nejdeme správne.

(z výrokov dona Bosca)

Stalo sa v roku 2007

➤ Do sviatostného stavu manželského vstúpili:

Slavomír Nižník a Ivana Strelková
František Slezák a Mária Kaprálová
Radovan Bartko a Denisa Balážová
Milan Zibura a Mária Michalčíková

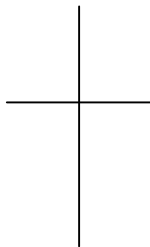
➤ Medzi seba sme prijali tieto Božie deti:

Boris Surovka
Martin Migač
Adrián Parimucha
Bianka Lackovičová
Ema Bodyová
Miloš Zibura
Erik Regec
Findoráková
Kevin Servác Pecha

Šimon Greňa
Ján Antolek
Liliana Ciošová
Patrik Bujňák
Natália Nižniková
Kristián Vilga
Ema
Alexandra Dilská

➤ Na poslednej pozemskej ceste sme sa rozlúčili s týmito členmi našej farskej rodiny:

Gustáv Pirožek
Anton Štiber
Mária Jankurová
Mário Koky
Ľudovít Kráľovič

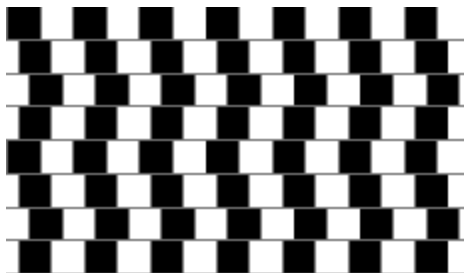
Emil Špiner
František Dlugoš
Margita Klesová
Juraj Bednarčík
Štefan Zummer

Július Schmögner

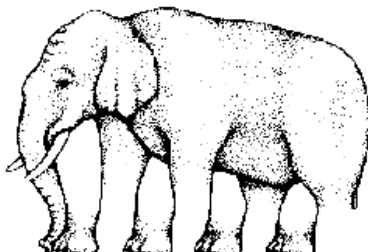
Optické klamy a ilúzie

Štefan Humeník

Sú šedivé vodorovné čiary rovnobežné?

Spočítaj nohy tohto slona:

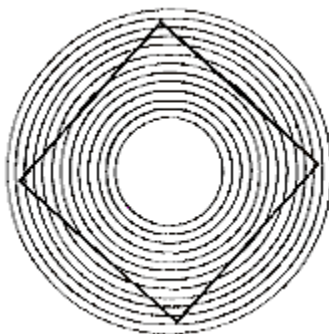

Porovnaj kruhy v prostriedku.

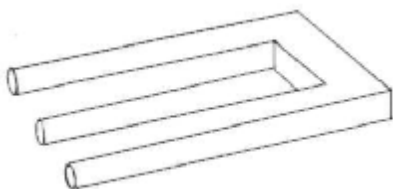
Aké sú?

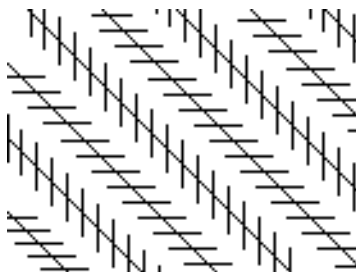
Sú strany štvorca zakrivené?

Je to čo vidíš na obrázku
trojzubec?

Sú diagonály rovnobežné?

Deti píšú Bohu

Milý Bože,
mama, mama veľá fajín.
Väčsci sa skrathu-
jeme a ješ radkavie.
Bohu sa aj jej dobru.
Prosím Ťa, pomôž jej,
aby sa býu preskela.
Kačo ni vľasna stvo-
nil cigarety? nebola
so diablora roľosa?
Lenka
17 rokov

Milý Bože,
mám, že na tšavre mi
dávajú darčeky oľos
a mankoš, ale aj tak si
myšľím, že tie nápady majú
od teba, Vládko. Len im ich
dávaj ďalej.
I Hľobkoš úkosu,
Daniela
12 rokov

Milý Bože,
poľti mái si famľasickij.
Páš hňas, vavri, aby som si mimyškli,
že si ilas oblakochi. Tevri, že si aj bu
ma xenu. Ak miladi mái mama nie proti
si xasavil by si sa v šorok večer
ničo ne včevri? Endem mái hantí!
Dí famľasickij bo mójis xaridit.
Magda
12 rokov

Drahý vesmírny oľe,
ty mueriš maľ obrovitánsku
roľimnú opelaitku, keď ti
nabí ala galaxia!
Bozvi ma!
Dodo
11 rokov

MILÝ BOŽE,
pozernjé tvoje deti v sobotu
kreslené rozprávky? Alebo
Ti pomáhajú vrchrsťat
sa na nedeľnú omšu?
Tvoj kamarát
Tadeáško
7 rokov

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vrbov, 059 72 Vrbov 133

e-mail: dlugosa@gmail.com

Imprimatur udelil Mons. Prof. ThDr. František Tondra,

dňa 15.12.2006, pod číslom 26/2006

Zaregistrované na Ministerstve kultúry SR dňa 6.12.2006,

pod číslom RP 242/2006

Odborný konzultant: Mgr. Ing. Andrej Legutký

Šéfredaktor: Mgr. Ing. Alžbeta Dluhošová

Redakčná rada: Helena Kovalčíková, Marcela Hrebeňárová

Tlač: vlastná – január 2008

Počet výtlačkov: 200